



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 69/2018-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Marekom Benedikom, Advokátska kancelária Mgr. Marek B E N E D I K, s. r. o., Rudnayovo námestie 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 855/08, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 404/2012 a sp. zn. 8 Co 120/2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť [REDAKOVANÉ] vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 120/2016 **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Vo zvyšnej časti sťažnosť [REDAKOVANÉ] **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júla 2017 mailom a 17. júla 2017 poštou doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 855/08, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 404/2012 s sp. zn. 8 Co 120/2016.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou podanou okresnému súdu 10. decembra 2008 sa sťažovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 855/08 domáhal „... odstránenia stavby a zdržania sa zásahov do jeho vlastníckeho práva...“, pričom okresný súd prvýkrát rozhodol rozsudkom z 15. novembra 2011, ktorým žalobe vyhovel. Z dôvodu odvolania sa žalovaného, ako aj odvolania sťažovateľa, ktorý sa odvolal len proti výroku o trovách konania, krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 404/2012 uznesením z 30. septembra 2014 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie. Následne okresný súd opäť rozhodol vo veci rozsudkom z 19. januára 2016, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol, pričom o odvolaní sťažovateľa z 2. februára 2016 proti tomuto rozsudku okresného súdu koná krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 120/2016.

3. Podľa sťažovateľa tak okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 855/08, ako aj krajský súd v odvolacích konaniach vedeným pod sp. zn. 2 Co 404/2012 a sp. zn. 8 Co 120/2016 konajú so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, v dôsledku čoho sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu, pretože konanie trvá „... viac ako 8 a pol roka“.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd MALACKY v konaní o právnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 5 C 855/2008 a Krajský súd v BRATISLAVE v konaní o právnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 2 C o 404/2012 a sp. zn. 8 Co 120/2016 porušili právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom garantované čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

2. Prikazuje sa Krajskému súdu v BRATISLAVE vo veci sp. zn. 8 Co 120/2016 konať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. Sťažovateľovi sa priznáva peňažná suma vo výške 15.000,- € ako primerané finančné zadostučinenie, ktoré sú Okresný súd MALACKY a Krajský súd BRATISLAVA povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. K namietanému postupu okresného súdu

7.1 V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

7.2 Tak, ako to vyplýva aj zo samotnej sťažnosti, vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 855/08 bol okresným súdom vyhlásený rozsudok 19. januára 2016, čím okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľa v konaní pred prvostupňovým súdom. Ďalšie úkony alebo postupy už v tomto procesnom štádiu konania okresný súd nemohol vykonávať, a preto bolo potrebné vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľa skončila vyhlásením rozhodnutia vo veci samej ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Inými slovami, v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už okresný súd nemohol ovplyvniť plynulosť svojho postupu, a teda ani porušiť označené práva sťažovateľa.

7.3 Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo

zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

7.4 Uvedené konštatovania boli aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov základom pre záver ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa v tejto časti (vo vzťahu k okresnému súdu) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. K namietanému postupu krajského súdu

8.1 Pokiaľ ide o sťažovateľom namietaný postup krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 404/2012, aj v tomto prípade platí, že vyhlásením rozhodnutia v tejto veci 30. septembra 2014 bolo toto konanie skončené, t. j. pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a krajský súd už v tomto procesnom štádiu nemôže objektívne ovplyvniť rýchlosť tohto konania, preto aj v tejto časti ústavný súd z obdobných dôvodov, aké sú uvedené v bode 7 tohto rozhodnutia, sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú odmietol (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8.2 V súvislosti s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 120/2016, ktoré do rozhodnutia ústavného súdu nebolo skončené, však ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť sťažovateľa v tejto časti splňa všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom predpísané v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti, ktoré sú pre konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb ustanovené v § 50 citovaného zákona, a pretože nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

9. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd rozhoduje o jej prijatí len vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa ňou namieta.

Rozhodovanie o tej časti návrhu, ktorou sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd prikázal všeobecnému súdu vo veci konať, aby mu priznal primerané finančné zadost'učinenie a úhradu trov právneho zastúpenia, nie je rozhodovaním o základnom práve alebo slobode. Z tohto dôvodu ústavný súd v rámci predbežného prerokovania o týchto otázkach ešte nerozhodoval (I. ÚS 50/01).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2018